

MÁSMILYEN ÉLET (1976)

SZOMBATHY BÁLINT

1.

Két szűz,
aki még minden előtt van;
két asszony,
aki már minden után.
Két unatkozó feleség.

2.

Ők ketten
most odabenn.
Ha madár- és állatkereskedők,
jövedelmükről merengenek.

3.

Csendes mélabú lengi be az arcokat,
megint nincs egyetlen szempár,
magányos, szomorú, becsületes szem.

4.

Csendesen halt meg.
Testét hervadó babérág fonta be,
szürke fénylő homlokát méla közöny fényezte ráncatlanra.

5.

Kheirón, Zeusz, Iaszón, Akhilleusz, Askhépios, Héphaisztosz.
Lényegükben változatlanul, csupán a képzelet által,
csak éppen más néven — ilyenformán.

6.

Csak a maga belső apróságaival bíbelődő álomszerű világ.

7.

És a közös múlt emlékei.
Amikor már úgyszólván ő is benne van
az élet nyarában,
és mindannak elmúlta után,
valamikor, hetvenhatban.
Sápadtabban és hidegebben —
sápadtabban és barbárabban.

8.

„Tehát te azt hiszed,
hogy csak úgy ide lehet jönni.
És csak úgy neki lehet menni.”
„Na, de végül is.
Itt nem érhet semmi bántódás.
De odakinn, odakinn!”

9.

Először, az első rész elején,
pontosabban ő figyel fel rá.
„Azt mondta, a fa előtt”,
miközben „szemügyre veszi a fát”.
Alig néhány lépésre,
ám gyorsan ráunnak a várakozásra,
s folytatják a beszélgetést.
Nem sokkal ezután;
ekkor még talán, hogy együtt sem,
egymás nélkül sem.
S hogy valóban lehet még remény,
nemhiába zöld a fa, no nagyon szerény.
Ebben is egyszerűségre mennek.

10.

Ez a fiú semmit sem tud az előbbiről,
s ami az ő számára esetleg természetes,
hogy ígéretet hoz, hogy majd holnap,
mint első alkalommal.

S bár menni szeretnének,
az ekkor felhangzó kérdés,
jobban mondva a valóság,
A csiga, A bárány, A mókus, A róka.
Így válik az álom valóra.

11.

Kettéválik a tudat, az eszmélet,
mások a vágyak, a remények, mint világos nappal.